

Razem z r. w. a. 163.000
w znacznej części w papierach, co wedle
teraźniejszego kursu, wyniesie może około
150.000 zł., które mają być przedłożone
komisarzowi rządowemu przy akcie ukon-
stytuowania się. Z funduszu tego mają
być pokryte koszty urzędzenia, jak wia-
domo bardzo znaczne przy każdej podob-
nej instytucji, a przynajmniej 100.000
złr. musi być natychmiast puszonych w
obietę na potrzeby dla zaopiekowania
listów zastawnych, które bank ma prawo
wydać „anticipative“ aż do wysokości
podwyższej kwoty za poręka kapitału za-
kładowego. Leczą bardzo znaczną częścią
owego funduszu rokowanego, który wobec
władz i stron interesowanych ma służyć
za gwarancję, iż bank jest zdolny do
trzymać ciągłych na nim zobowiązań,
bank faktycznie nie mógłby
s w obwodzie rządu — mia-
nowicie z tego powodu, iż 30.000 złr.,
wziętych z funduszu wód i sierołk po
książkach ruskich w lwowskiej dyrekcji,
natychmiast po pokazaniu ich komisarzo-
wi rządowemu, mają być zwrócone nie-
kniekto do kas funduszu, a ks. Brytan
i konsorzjum Haenschild, Reiss et Kis-
selka także zastrzegają sobie, aby jego
pieniądze nie szły na pierwszy ogień
operacji młodego banku, złożonego z lu-
dzi, którzy nie mają i nie mogą mieć
żadnej znajomości fachowej w kiero-
waniu wielką instytucją finansową.

Wynika ząd, iż Rolniczy za-
kład kredytowy już w samym zarzę-
dzie swoim jest bankrutem, niezdolnym
do dotrzymania statutuem zastrzeżonych
zobowiązań pieniężnych, miałowicie zaś
§. 39 statutu, na którego czele orzeszono,
iż za bezpieczeństwo listów zastawnych
reży w pierwszej linii kapitał zakładowy
150.000 złr. — gdyż ten kapitał jest
tylko fikcją.

Wprawdzie zapewniają pp. założyci-
le, że natychmiast po ukonstytuowaniu
się będą mieli otwarty kredyt na 6 pr.
w Hamburgu, za pośrednictwem agenta
Biedermana, i w Moskwie za pośrednic-
twem ks. Golowackiego z Wilna i dyrek-
tora asokuracyjnego lawarystwa „Jakor“
p. Sienkiewicza pod warunkami, określone-
mi przez agenta hr. Konstantego Ożar-
owskiego, który przyjechał w tym intere-
sach umyślnie do Lwowa.

Jakkolwiek jednak nie można wpa-
dąć, że gdyby bank przyszedł rzeczywi-
ście do skutku, znalazłby sposobność do
zapomagania się pieniędzmi z rozmaitych
fródeli, to przecież sam zawisek jego jest
w gruncie rzeczy nielegalny i niech
solid, jak Niemcy mówią, — a to pierw-
szy warunek w każdym interesie pienię-
żnym, jeżeli nie ma być pospolitym
schwydłem ale cześć żywołtem, a
był solid.

Tyle ze stanowiska finansowo-pa-
rwanego.

Co się zaś tyczy politycznego zna-
czenia, jakie bank ten musiałby mieć w
opiniu ogółu, dość nadmienić, że z wyją-
tkami, przy artystach tam wprowadzone, są
karykaturami, że takich Moskali w naturze
nie mają. Chyba nie widział mongolskich
typów? Chyba nie widział nigdy ani
jednego Moskala! Radziemy nam przypatrzeć
się portretowi Murawiewa, wileńskiego ka-
ta, któremu Moskale z Kalkowem na czele
wybili medal na cześć, ze sładkę obywateli
tak zwanych „rosyjskich“ gubernij.

Za taki sąd o Matceje wszystkie czeskie
dzienniki wzięły w obronę naszego
artysty, przesyłając *Szczegółowo*.

Nie trzeba zapominać także, iż powsta-
czy z 1863 i 1864 roku, którzy z przysnu-
lub dobrowolicie jako emigranci, znaleźli się
na ziemi czeskiej, doznali wielkiej spolecz-
no-bajerdniejszego przyjęcia. Może mamy o-
bojętności w jednostkach, lecz mamy przy-
chylność w narodzie.

Godną nasładowania jest gorliwość Cze-
chów, z jaką oddają się ukaształaniu ludu.
Czasopismo *Matice Lidu* (Matka ludu) liczy
przeszło czterdzieści tysięcy prenumera-
torów. Wobec tego faktu wielkie wy-
mowne, przynajmniej, iż w tym względzie nie-
dowiedzieliśmy o jakiejś „Matce“ w
obojętności naszej dla ludowej oświaty po-
wołano się wstydzić.

A gdy zrozumiemy pychę narodową, be-
dzemy zmuszeni wyznać, iż nie w jednym
oni są przesiegnięli. Czechowie, zwłaszcza ci
którzy stoją na czele literackiego a wiec
narodowego ruchu, odznaczają się polity-
cznym rodużnością i w głównym zasadach
podziwu godną solidarnością. Np. niema u
nich takich pism, które rozjarzają, które
rozdwajają naród i tworzą stroniactwa jak u
nas *Diennik Polski*, *Przegląd Lwowski*,
Zgodyni katolicki, *Kurjer Północny* itp.
Nikt tam nie osmielił się wstąpić w obro-
nie nieprzyjaciół albo „czystych“ Były wy-
szczyły jako szalony albo głupi co nie za
elementarynych zarząd historycznych; były
popierany jak sołtys, jak ciemny niewi-
sta. Takich dzienników jak niektóre z na-
szych pism, co zięją nienawistną a sie-
ją niezgodę pod płaszczykiem faryzeusz-
stw, w imię najświętszych zasad Chrystu-
soproci, nikby nie było. W tym celu upo-
sądzają samo przez się. Ono do polityki wó-
religij nie mieszają. Powiadają, że dosyć już
dały się im we znaki wojny husyckiej i iż
cząs reformacji. (Dok. n.)

kim trzech członków bez barwy polity-
cznej, reszta Rady zawodowców składa-
łaby się z osobistości, tak wybitnie na-
markowanych w grze stroniactw sęmo-
wych, jak ks. Teofil Pawlików, Malinow-
ski, Janowski, Guszalowiec, Szaszkie-
wicz itp., i że §. 57 statutu banku wyraź-
nie stanowi, iż „w wywodzie Galicji, w
Stanowiskach i w Sandeckim mają być
zawsze ruscy księża cenzorami
banku, o ile ich Rada zawodowców za
sposobnych ku temu uważa.“ Więc czyż
nie nasuwa się tu mimowolnie każdemu
na myśl, że przy zakładaniu tego banku
względnie ekonomiczne tylko podjętą
ogrywać rolę — że przy układaniu
planu akcji wyborczej komitet Rady
ruskiej liczył na ten bank, jako na
ważny środek akcyjny w swoim reku?

Przeciwko temu podejrzeniu mogą
założyciele powołać się na fakt, iż pra-
gnęli przypuścić do swego grona i oso-
bistość z przeciwnego obozu politycznego,
aby przez udział Polaków i Rosinów w
Radzie zawodowców niejako tendencje
polityczne obu żywiołów składowych zneu-
tralizowały się nawzajem w zarządzie
banku, tak, aby pozostały tylko czyste
ekonomiczne cele, rzeczywiste i uczte
mogące przynieść pożytek krajowi. Uczci-
wość nakazuje przyznać, że istotnie nie-
którzy założyciele traktowali o to, aby
zakładając odraz stroniactwa barwę sęmo-
wską przyjąć do udziału polskich
kapitałistów, i że w znacznej części i
z ich winy rokowania te nie doprowadzi-
ły do pomysłnego rezultatu. To jednak
rzeczy nie zmienia: fakt jest faktem, że
tak jak teraz rzeczy stoją, Rolniczy
zakład kredytowy ma taką cechę
dystroficzną, iż gdyby na prawdę wszedł
w życie, większość inteligencji kraju mu-
siałaby pożytkować tę instytucję za śro-
dek do arcybezpiecznego dla wo-
wnętrznego spokoju społecznego wicher-
ciństwa.

Ks. kanonik Malinowski, ks. Szasz-
kiewicz, ks. dr. Kostek i ks. Guszal-
owiec uroczyście zapewniali wobec roz-
maitych osób, że swej stroną jak naj-
ochotniej pójdą ręką w rękę z Polakami
w tej sprawie, więc tylko zyskać sęmo-
wemu dopomaganie ludowi ruskiemu, zostawia-
jąc na uboczu wszelkie tendencje polity-
czne, i istotnie lojalnie prowadzić za
swej strony układy w tej sprawie z pol-
skim konsorzjum. Leczą gdyż to przyrę-
cie nie przyszło do skutku, z natury
rzeczy bank ich nie może mieć zasa-
dnie czysto ekonomicznego, ale musi być
pożytkowany za instytucję, która może
przynieść krajowi nieobliczone szkody,
podnosząc wadliwą społeczność, jątrząc
w organizmie naszym.

Ze wszystkich ciemnych punktów
Rolniczego zakładu kredytowego
jest jednak najciemniejszym punktem
ta okoliczność, że dla rozpoczęcia przed-
siębiorstwa, musza uciekać się do tak nie-
prawidłowego środka, jak uchwała więk-
szości komitetu zarządzającego wód i
sierołk po książkach ruskich archidiece-
zy lwowskiej, aby z kasy tegoż fundu-
szu użyć 30.000 złr. na dopełnienie ka-
pitału gwarancyjnego banku, który musi
być złożony przy ukonstytuowaniu się.

§. 6. statutu funduszu wyraźnie
określa sposób lokowania majątku fun-
duszowego, orzeszając zarazem, że nikt ni-
jako tylko „wydając walne zgromadzenie delegatów do deka-
nali“ ma prawo stanowić o innych
sposobach fruktyfikacji kapitału fundu-
szowego. Komitet zarządzający ignoru-
jąc jednak to wało nie dwuznaczne o-
rzeszenie statutu i uparł się na to, aby
użyć tych pieniędzy sierołkowskich na cele
przedsiębiorstwa, w którym ono narazo-
nie byłoby na stratę. Finansiści fa-
chowi twierdzą bowiem, iż statut tego
banku zawiera niektóre tak dziwaczne
postanowienia, iż lokowanie pieniędzy w
tem przedsiębiorstwie nie może być ko-
rzystnym.

Jeden z „zaobcydźci“ kład się wobec
piszącego niewiśzej uwagi, że „Rusini
muszą mieć swój bank, i choćby na-
trafili na Big wie jakiej trudności, zraz-
dzi się tem nie dadzą“.

Więc dobrze, — jeżeli naczelnikom
kieru ruskiego już tak konieczne jest
chciało się mieć swój bank ludowy, to
niech dają do tego celu, — którzy zresz-
tą może mieć swoje źródło w najczystszych
zamiarach — srodkami ściśle prawnymi, a
mogą liczyć na to, że nie odmówili im
współdziałania w tem żaden prawny oby-
watek kraju, od którego z dobrą wolą
zażądałby współdziałania.

Korespondencje „Gaz. Nar.“

Biata d. 30. maja (spóźnione).
Widzieliśmy, z jakim zapętem przy-
jmowali wszystkie warstwy społeczeństwa kra-
kowskiego arcyksięcia Karola Ludwika, gdy
zjechał dla otwarcia akademii umiejętności
do Krakowa; nawet po drodze spieszyli wła-
dze rządowej i autonomicznej, obywateli i lud

wiejski dla okazania radości swej z tego po-
wodu i zamianowaniem przywiązania do
tego domu cesarskiego. Wykazał w niem i
ekscytywę Biaty księżki powiatu, do któ-
rego arcyksięża najpierw owego wstąpił, ani p.
starosta, ani burmistrz bez zarzecz pre-
zesa Rady powiatowej, ani żaden z matadorów
niemieckich nie umiał za stosowne powitać
brata młodego i głębiej w to nie wchodził.
który aż do Lwowa popiepszył do Oświę-
żca jako pierwszego granicznej stacji napre-
czki dostojnego gościa i tu parę godzin sa
czekał musiał; gdyby nie pan Polaków z
Biaty, którzy z własnego popędu znaleźli się
na dworcu koleji, nie byłoby próżno służby
kolejowej którego na powitanie arcyksięcia
na ziemi galicyjskiej, w Krakowie, w po-
stał się nawet o przyjeździe dworca, czego
przecież na najmniejszej stacji nie za-
niebano. Burmistrz zaś wolał się udać na
konferencję stroniactwa niemieckiego do
Wiednia, gdzie go wybrało na członka cen-
tralnego komitetu przedwborczego z Biaty.

Wiedząc przeto, jak p. Sel. dla dynastji jest
nieusposobiony i głębiej w to nie wchodził,
przeszedł regę tyktki i krzwick nie mogło;
gdym to król pruski albo Bismark, niezawo-
dnie burmistrz z całą swoją Radą postę-
czyli tak, jak spieszył na przyjęcie zwłok
dr. Friedländera i na obchód malborski.
Ale pan naczelnikowi powiatu to już obow-
iężnie nie należało, nawet z narazaniem się
przyjaciół, do udziału w tym, — nie się
tam jeszcze przed panem namiestnikiem
Na powitanie atoli kara Aleksandra wyorał
się p. starosta do Dziezda za Słasku (!)
w mundurze i z muzyką nade w więc przy-
jazd, czekając cała noc aż do 5 godz. rano
na siana! Prus, ale nieśli daremnie, gdyż
cał spalił sobie w następie i podobnie jak
w Szczakowie zraz, — nie się tam.

O ten spasił, podobnie jak w Krako-
wie, tak i tutaj wie mówią a zwłaszcza
powiadają, że nie było ono umyślnie, ale na-
stępstwem zwykłego wicherzy... zważenia.

Ale wracamy do naszych domowych
spraw. Sąd śledczy w Kętach wytoczył panu
staroście Friedberg proces o nadużycie wła-
dy urzędowej przez pobicie chłopca z Mię-
dzybrodza Jana Sedlaka w kancelarji. Pan
F. stawiał już dwa razy do protokołu. Do-
skonało to ilustracja do adresu zaufania, sa-
wotowanego pan przez Linderta i tow., i je-
den dowód więcej, że wiadomości jego ja-
ko pochodzące z najlepszych źródeł zawsze
były prawdziwymi. Jeżeli przeto ktoś uczuł
się niem dotkniętym, to redakcja nie lepe-
szę użyć nie może, jak ogłosił sprasło-
wanie, w którym adjukt p. Seligera uznał
potrzebę spowiadania się przed opinią pu-
bliczną i wyznania wszelkich złych i dobrych
duchów na świadectwo, którego jednak nikt
ażby nie będzie. Uderz w to, a nży-
cie się odzwa. Przesadna choć oczyszczenia
się z zarzutów, nieodnoszących się nawet
właśnie do jego osoby, gdyż omyłkowo im-
ponowano im być, a nie mieścić milczenie in-
nych, najliepiej pouczca, co o tem sądzić na-
leży. Nie uważam za stosowne wyznaczyć tu
dowd wszystkiego co mi o tym powieć zwy-
wiadomem, tem więcej, że sprasłowanie jego
świadczy o chęci poprawy. Jednakże co do
owego „niebezpiecznego“ kłopotu, — nie
musze mu być w interesie, — w Bielsku, lecz
w Bielsku na Słasku w hotelu Nordhau
go przytrzymał, a zatem gorliwość swoją po-
sunął dalej, niż pisemny nakaz przełożonego
wymagał. Najbardziej zaś dosadnie, uszy
p. sekretarz Rady pow. oczywiście mylił się
co do osoby korespondenta najzupełniej, po-
nieć, że gdy mi się przypomniało, że
mi osobiste niemiecki, do której wale nie
mimo powodu; żaluję go tylko, i wypiełniając
obowiązek dziennikarski wyrozumie nie oso-
bie zapatrywanie, lecz opinie prawdy i
świątliwych radaków, którzy swymi ludź
dzo dobrze znają.

Gaz. nr. 124 *Gaz. Nar.* dowiedziałem się
z Nr. z p. Zöllner (nie Zeller) został ma-
kasz gorycz. Później Bardzo to kłopotliwy,
lecz słowo nie znaczący, — w tym celu
zawsze trzeba, a dotychczas niestety p. Z.
dowiesz uparcie stał po stronie kilku Wil-
ka teutońskiego i ani razu jeszcze nie glo-
sował z inteligencją polską, a jeszcze nieda-
wano przy głosowaniu nad wnioskiem Lin-
derta za wyborami bezpośrednio zamiast
zadanie do banku, — w tym celu, — w
towarłami Rady (dosz jego urządzenie) nie-
możebnie zbudną uchwałę, wolał pozostać
i glosować przeciw, byle tylko nie ściagnąć na
siebie gniewu przesady. Gdyby p. Z. był do-
brym Polakiem, to wpływa swego użył
do zlania wsiadca, którzy go słuchają; z in-
teligencją polską, aż za wolał Niemców.
W tym celu, — w tym celu, — w tym celu,
towarłami Rady (dosz jego urządzenie) nie-
możebnie zbudną uchwałę, wolał pozostać
i glosować przeciw, byle tylko nie ściagnąć na
siebie gniewu przesady. Gdyby p. Z. był do-
brym Polakiem, to wpływa swego użył
do zlania wsiadca, którzy go słuchają; z in-
teligencją polską, aż za wolał Niemców.

Uzupełnijam więc uwagi dawniejsze co
do niektórych Polaków, służących niewielką
niem planom landratu, podnieść muszę, iż
faryzeuszowie ich aż nadto miedziową spo-
sobność poznał. Nie będe tu wchodził, w
jaki sposób nagromadził swoje krocie pierw-
szymi kapitalistami, — w tym celu, — w
skłajają i kłótnie, jak postarząją, — nie po-
winno się w niczem spierać, — co po-
baczi“ dosyć że tacy to Polacy są doradz-
m Linderta wójta, takim to Polakom i do-
magającym ich intrzygom przeciw szlachcie
zawzięcie trzeba większość niemiecką
zgodnie uchwałom w tejżej Radzie powiato-
wej tacy to lokuje pana Sel. jedynostanem
żadne zaprzeczenie, — co popiera pan Selig-
era, ten sprawa polską zdradza.

Uzupełnijam więc uwagi dawniejsze co
do niektórych Polaków, służących niewielką
niem planom landratu, podnieść muszę, iż
faryzeuszowie ich aż nadto miedziową spo-
sobność poznał. Nie będe tu wchodził, w
jaki sposób nagromadził swoje krocie pierw-
szymi kapitalistami, — w tym celu, — w
skłajają i kłótnie, jak postarząją, — nie po-
winno się w niczem spierać, — co po-
baczi“ dosyć że tacy to Polacy są doradz-
m Linderta wójta, takim to Polakom i do-
magającym ich intrzygom przeciw szlachcie
zawzięcie trzeba większość niemiecką
zgodnie uchwałom w tejżej Radzie powiato-
wej tacy to lokuje pana Sel. jedynostanem
żadne zaprzeczenie, — co popiera pan Selig-
era, ten sprawa polską zdradza.

mimo groźb z tajemniczą, miały wypowieda-
nie, że „wkrótce wszystko będzie inaczej,
że wybory bezpośrednio wprowadzą do Rady
państwa większą połowę chłopów i żydów
na szlachta polską a we łwie, że wszystko
ku temu jest przygotowane itp.“ Zobaczyć

Warszawa d. 29. maja (spóźnione).

(f.) Wypowiedzenie, jak słusznie
utrzymuje *Gazeta*, Eder, że będąc za
wstępnych artykułów, powinny głównie
związać tylko specjalści da zjednaną z
grunтова znajomością swojego fachu, o ile
i fabryki i rzemiosła rozwinęły się za granicą
i coby się właściwie udało ulepszyć lub za-
stosować w naszym kraju. Tymczasem po-
stał się nawet o przyjeździe dworca, czego
przecież na najmniejszej stacji nie za-
niebano. Burmistrz zaś wolał się udać na
konferencję stroniactwa niemieckiego do
Wiednia, gdzie go wybrało na członka cen-
tralnego komitetu przedwborczego z Biaty.

Z wiadomości zacigniętych na miejscu
i z listów z Petersburga i Wiednia mo-
żemy dowiedzieć, że w tym celu, — w tym celu,
wam dowiedzieć kilka faktów, które może
nie są wam wiadome. Tak, na jez-
nie się w naszym kraju. Tymczasem po-
stał się nawet o przyjeździe dworca, czego
przecież na najmniejszej stacji nie za-
niebano. Burmistrz zaś wolał się udać na
konferencję stroniactwa niemieckiego do
Wiednia, gdzie go wybrało na członka cen-
tralnego komitetu przedwborczego z Biaty.

W tym celu, — w tym celu, — w tym celu,
wam dowiedzieć kilka faktów, które może
nie są wam wiadome. Tak, na jez-
nie się w naszym kraju. Tymczasem po-
stał się nawet o przyjeździe dworca, czego
przecież na najmniejszej stacji nie za-
niebano. Burmistrz zaś wolał się udać na
konferencję stroniactwa niemieckiego do
Wiednia, gdzie go wybrało na członka cen-
tralnego komitetu przedwborczego z Biaty.

Przypominając sobie zapewne zeszo-
łone stacje, jakie miało miejsce ponie-
p. Ławrowski, rektorem uniwersyte-
t, a panem Witte, kuratorem okręgu nau-
kowego. Pierwszym z nich, — w tym celu,
kolejczy gimnazja, tak że są przygotowa-
ni wszystkich przedmiotów, a głównie z je-
zyka moskiewskiego, iż żadnych nie mogą
odnosić korzyści z kursów uniwersyteckich.
Obrażony p. Witte wrócił z tego kwestje ga-
binetową, w skutek czego p. Ławrowski po-
bił, otrzymał dymisję. Pan kurator chę-
cie, — w tym celu, — w tym celu,

Przypominając sobie zapewne zeszo-
łone stacje, jakie miało miejsce ponie-
p. Ławrowski, rektorem uniwersyte-
t, a panem Witte, kuratorem okręgu nau-
kowego. Pierwszym z nich, — w tym celu,
kolejczy gimnazja, tak że są przygotowa-
ni wszystkich przedmiotów, a głównie z je-
zyka moskiewskiego, iż żadnych nie mogą
odnosić korzyści z kursów uniwersyteckich.
Obrażony p. Witte wrócił z tego kwestje ga-
binetową, w skutek czego p. Ławrowski po-
bił, otrzymał dymisję. Pan kurator chę-
cie, — w tym celu, — w tym celu,

Przypominając sobie zapewne zeszo-
łone stacje, jakie miało miejsce ponie-
p. Ławrowski, rektorem uniwersyte-
t, a panem Witte, kuratorem okręgu nau-
kowego. Pierwszym z nich, — w tym celu,
kolejczy gimnazja, tak że są przygotowa-
ni wszystkich przedmiotów, a głównie z je-
zyka moskiewskiego, iż żadnych nie mogą
odnosić korzyści z kursów uniwersyteckich.
Obrażony p. Witte wrócił z tego kwestje ga-
binetową, w skutek czego p. Ławrowski po-
bił, otrzymał dymisję. Pan kurator chę-
cie, — w tym celu, — w tym celu,

leccia polską, jak również orkiestrę, jeżeli
choby śpiewać będe, — w tym celu, — w tym celu,
carja chrani“ — Cesarz przejdzie o „rodz.
7 wiceciorem i o objeżdżenie w Belwedrze,
na który zaproszono 30 osób wymienionych
na liście przysłanej z Petersburga, o godz. 9
uda się na dworzec kolei w-wiedenskiej.
Przy sprzyjającej pogodzie i szaszbie, ho-
dę wycieczki wypada 31. maja, można rachować
na liczną publiczność, która wycieczkę, — w
zgromadzi się hołota, a w alei ujadkowej
również hołota gapiów, przybrała w modne
szaty. Wątpię, aby można było porównanie
uroczystości przyjazdu cesarza moskiewskie-
go przez Warszawę, z bitynością arcyksięcia
Ludwika w Krakowie przy otwarciu akade-
mickiej pochody, — w tym celu, — w tym celu,
aż za wszystko się robi przysposobienie przez po-
lię — Krają pogłoski, a raczej są to ty-
ko domysły, że w towarzystwie cara prze-
jdzie na wystawie wiedeńskiej przez Warszawę
szach perski, a wkrótce zapewne wazal mo-
skiewski, o którym szawiniści moskiewscy
zaczęli mówić, — w tym celu, — w tym celu,
zwanym przez perski „bractwo“ z woskami
— Pomimo jedynego tego tryumfu-
dowcipu, w którym się wyraża niewiasto-
Moskali do Niemców, bo lud nazywa Niemców
„pogani naród“ (co bynajmniej nie znaczą
pogański) inteligentna klasa i dzienniki oka-
żają wielkie sympatji dla Niemców — a w lo-
życie i Kongresowej, rozstawione na granicy Ljo-
wicy i Kongresowej, — w tym celu, — w tym celu,
pruskimi. — W Kalkuzi często przyjmowa-
ni będąc ojczyźnie obojętne pruski. Na ich
część urządzają się manewra zakończone zwy-
kłą defiladą przed dowódcą generałem
moskiewskim, przed którym defilują również i
ogrodzoności, — w tym celu, — w tym celu,
zawzięcie, rozstawione na granicy Ljo-
wicy i Kongresowej, — w tym celu, — w tym celu,
pruskimi. — W Kalkuzi często przyjmowa-
ni będąc ojczyźnie obojętne pruski. Na ich
część urządzają się manewra zakończone zwy-
kłą defiladą przed dowódcą generałem
moskiewskim, przed którym defilują również i
ogrodzoności, — w tym celu, — w tym celu,

Wszystkie te wiadomości okażą się wam
będz interesu wobec nowego zwrotu we
Francji, który w razie wojny domowej spo-
wodowane może ogromne przesilenie w ży-
cie finansowym, a razem stać się może przy-
czyną wojny domowej, — w tym celu, — w tym celu,
Europie. Przekonywamy się znowu, że Fran-
cja nie jest republikanistką. Paręset przy-
wódzów, na czele których stoi Gambetta, i
armie jego tworzący robotnicy fabryczni, nie
stanowią rzeczywistej polityki. Francuzi w ogó-
lności są pracownicy i pragną bogactw się.
Zajęty swoim faszem, który ma chleb po-
wodzić, — w tym celu, — w tym celu,
polityce. Jeżeli się chwiliowo odwróci od
przekazki *Vive la republique!* to gdy się
zrealizuje, będzie wrzeszczał *Vive le roi, vive
l'empereur!* Pół roku temu rozmawiałem z
prezysdzającym Francuzem do Moskwy. —
Zastawiając się z nim bliżej i zapytałem
go, — w tym celu, — w tym celu,
francuskiej i jest *Vive la republique!*
odpowiedział objętnie *Francuzi, którzy
que vos affaires allant bien!* Zapytał raz
patrząc na naszą Wisłę, czy to ta sama
rzeka pnie, którą widział pod Wiedniem.
Takimi oni są prawie wszędzie — ogranicza-
nie, — w tym celu, — w tym celu,
rozumiem, a jeżeli jedynie swoją spe-
cjalność, — w tym celu, — w tym celu,
francuskiej i jest *Vive la republique!*
odpowiedział objętnie *Francuzi, którzy
que vos affaires allant bien!* Zapytał raz
patrząc na naszą Wisłę, czy to ta sama
rzeka pnie, którą widział pod Wiedniem.
Takimi oni są prawie wszędzie — ogranicza-
nie, — w tym celu, — w tym celu,

Przegląd polityczny.

Donieśliśmy, że na posłuchaniu carowej
moskiewskiej we Wytkanie dnia 28. zm.
Ojciec nasz, — w tym celu, — w tym celu,
amysła i serca, — w tym celu, — w tym celu,
niepół kościoła katolickiego w Polsce, i pro-
sija, aby wstawiła się u męża za udzielenie
większej swobody religijnej Polakom.
Pierwszy donosił o tem *Giornale di Firenze*;
jak się można było spodziewać, zaprzeczył
tej wiadomości natychmiast urzędowy tele-
graficzny komunikat. Mimo to jednak wielkie
istnienie prawdopodobności, — w tym celu, — w tym celu,
w tym duchu się odbyła, a *Germania* podaje
w liście zryczymy z dnia 29. zm. następu-
jące szczegóły:

Pius IX. rzekł do cesarowej wczoraj
między innymi: „Gdy W. o. M. C. raczyłaś
przejdź do mnie, przeto spełniając swięty ob-
owiązek, wzywając się do serca cesarowej mo-
skiewskiej, — w tym celu, — w tym celu,
cała Europa czci dła i podziwem, — w tym celu, — w tym celu,
abym jej wyraził życzenie pod wzglę-
dem Polaków. Nie jest bynajmniej rzeczą
główną kościoła wdać się w sprawy rzą-
dów pod względem zarządu ich krajów. Da-
leki też od tego jestem. Ale tem większy
mój obowiązek dbać o widzenie katolików
w rozmaitych państwach pod względem pol-
ityki, — w tym celu, — w tym celu,
Bez tej wolności rozwój religijny jest za-
mowny, a religia nie przynosi ani ludowi
błogosławienstwa, jakie zwykłe rozsiewa, ani
nie wychowuje rządowi dobru poddanych,
jeśli ten sam pracuje nad ściśnieniem reli-
gijnej swobody ludowej. Dlatego pragnę abys
o. M. C. raczyła się o to, — w tym celu, — w tym celu,
żby Polakom przynajmniej została wolność
religijna, i aby W. o. M. C. udzieliła
katolikom Polakom opieki swej pod wzglę-
dem religijnym.“

Cesarzowa odpowiedziała: „Możesz W.
Świątobliwość żywić przekonanie, iż che-
nie podam do wiadomości cesarza życzenie
to wyrażone.“
Cesarzowa odpowiedziała: „Możesz W.
Świątobliwość żywić przekonanie, iż che-
nie podam do wiadomości cesarza życzenie
to wyrażone.“

Podziękowanie. W grudniu z. r. grodzia mi smierc...

Księgarnia F. H. Richtera w Lwowie. Plan Wiednia...

Dr. Wenary Piasecki, wyczerpanie sił, Lwowie (ul. Bregyńska 1)...

„Subjekt” zezwolony, jedynie z handlu drobiazgowo-galanteryjnym...

Dla młodej Panienci Magister lub Asystent... Swieżość i zdrowie cery...

Realność do sprzedania. W wal Drobomyśli, powiecie Jaworowa...

Zęby i Szczęki. pod wszelkimi względami podobne do naturalnych...

Na Wystawę najnowszą kapelusze podróżne, kapelusze paryskie...

Przebieg wytworów toaletowych Parzykcie czysto roślinne...

Skład centralny we WIEDNIU, Kolowratring Nr. 3. Jedynie prawdziwe we Lwowie...

Młyn o dwóch kamionach prostych, jedym kamionem...

Eau de Cologne des Carmes. P. Boyer w ulicy Taranne, 14; w Paryżu.

PRODUKTY FARMACEUTYCZNE. pp. Montreuil braei & Comp.

Wydział centralny Towarzystwa wzajemnej pomocy Oficjalistów...

Ubieganie się o pierwszą nagrodę w r. 1873. Walter A. Wooda zwińrki otrzymały...

Syrop z chinu i żelaza. PP. GRIMAULT & C. apokary w Paryżu.

Woda z rośliny zwanej miodowianką kamienicą, nagrodzoną medalem na wystawie w Londynie...

Nowe lomy kamieni młyńskich. w Bereale-Solniecni na Molliaw, przy stacji kolejki...

Oficjalistów różnorodni kwalifikacjami. Blizsze szczegoly mogą być na Łaskawo...

Walne zebranie akcjonariuszów Spółki akcyjnej teatru polskiego w ogrodzie Potockiego w Poznaniu...

Franzenbadski mól mineralny, sól żelazisty z muzu izola...

Ogłoszenie konkursu. Przy Lwowskim szpitalu powszechnym wyzyswie w Londynie...

Woda Seileerska, 9 medali Aparat Gazozen Brieta...

Nauczycielka w średnim wieku, egzaminowana, pracująca w tym zawodzie lat kilkanaście...

Magazyn towarów bławatnych i konfekcji damskiej ZYGMENTA STEIFA...

Mattioni & Comp. w Franszbadzie, mieszczący cały białek umyślny...

W podniebnie o tej posadzie, które mają być po koniec czerwca 1873...

MONDLOTT SYN, łaźny fabrykant w Paryżu przy ulicy Chateau d'En 94, 106...

JAN BALKO, pułk swój od 30 lat we Lwowie...

Fabryka machin w Brigittenau M. Schimmelbusch we Wiedniu...

Dobra Bar i Koców w starostwie Grodzieckim, między Gródkiem a Sławow...

Wydziłu Krajowego Królestwa Galicyi i Lodomerji i Wiel. K. Krakowskiego.

WYSZCZEGÓLNIENIA NA NASTĘPUJĄCE WYSTAWY W PARYŻU 1875...

ALFE NIDE, GŁÓWNY SKŁAD DLA AUSTRII W WIEDNIU...

Ogromny wybór najmodniejszych materyj welnianych na suknie damskie...

F. Kornreuter, w Wiedniu, Hernal, Hauptstrasse Nr. 115, an der Pferdebahn.

Naszymi reprezentami dla Lwowa są panowie J. Ostrowski i syn.

WYKAZ PRZEZBIENIA NA NASTĘPUJĄCE WYSTAWY W PARYŻU 1875...

WYKAZ PRZEZBIENIA NA NASTĘPUJĄCE WYSTAWY W PARYŻU 1875...

Kapry na łóżka, serwety różnej jakości. Szale francuskie i chustki berlińskie.

SZPICYCOWANIE ZYROSŁIN I KASZKI PRZEZ GRIMAULT & C. w PARYŻU...

Wydawca, właściciel i odpowiedzialny redaktor Jan Dobrzański.

Zakład kredytowy w Łosćciańskich. 5 procentowe z 10 dniowym terminem wypowiedzenia...

WYKAZ PRZEZBIENIA NA NASTĘPUJĄCE WYSTAWY W PARYŻU 1875...

BANK LWOWSKI przyjmując od dnia 1. lutego 1873 r. WKŁADKI...

Silwicy ogrodowa i ogniona wszelkiego rodzaju w wielkości, tworzy pompy do podlewania...

Wydawca, właściciel i odpowiedzialny redaktor Jan Dobrzański.

Zakład kredytowy w Łosćciańskich. 5 procentowe z 10 dniowym terminem wypowiedzenia...

WYKAZ PRZEZBIENIA NA NASTĘPUJĄCE WYSTAWY W PARYŻU 1875...

BANK LWOWSKI przyjmując od dnia 1. lutego 1873 r. WKŁADKI...